

1 a Lees het eerste deel van het verhaal.

Eva's moeder toverde per ongeluk een staart bij Freek. Hij ligt nu in het ziekenhuis. Eva moet zijn staart proberen weg te toveren en gaat stiekem naar het ziekenhuis.

De inkomhal lag er verlaten bij en tot mijn grote opluchting zat er niemand aan de balie. Ik rende de trappen op naar de kinderafdeling. Hijgend bleef ik stilstaan in de lange gang waarop minstens twintig deuren uitkwamen. De moed zonk me in de schoenen. Achter welke deur lag Freek?

- 5 Een verpleegster kwam een kamer uit en liep de gang op. Ik verstopte me snel achter een uitstekend stuk muur en wachtte tot ze in een kamer verdween. Op de toppen van mijn tenen sloop ik naar de kamer waar ze naar buiten was gekomen en zag een tafel met daarop een opengeslagen tijdschrift en een halflege kop koffie. Aan een prikbord tegen de muur hing een lijst met namen en nummers. Ik liet mijn vinger over het vel papier glijden en zag
- 10 dat Freeks naam helemaal onderaan stond bij kamer 421.

- Op de gang klonk het geluid van een deur die openging. Met ingehouden adem luisterde ik of de voetstappen deze kant uitkwamen en probeerde intussen een plek te vinden waar ik me kon verstoppen, maar het kamertje was akelig leeg. Gelukkig gingen de voetstappen de andere kant uit. Ik rende de gang op naar kamer 421 en zonder geluid te maken
- 15 glipte ik naar binnen.

b Hoe weet Eva op welke kamer Freek ligt?

c Kleur in de tekst twee zinnen die zeggen:

GROEN ▶ dat Eva niet wil dat iemand merkt dat ze in het ziekenhuis is.

Toen mijn ogen gewend waren aan het donker, sloop ik op de tippen van mijn tenen naar het bed.

“Je moet hem wakker maken”, had de heks me uitgelegd. “Hij moet weten dat je er bent.”

Ik tilde het laken op en keek recht in Freeks slapende gezicht. Zachtjes legde ik een hand op zijn schouder.

“Freek”, fluisterde ik. “Word wakker.”

Hij bewoog even, maar sliep gewoon door. Ik schudde wat harder.

“Freek! Het is Eva. Word wakker. Ik kom je staart weghalen.”

Freek opende langzaam zijn ogen en tilde zijn hoofd van het kussen. Toen hij zag wie naast zijn bed stond, kroop hij zo ver hij kon bij me vandaan. Hij opende zijn mond om iets te roepen, maar ik legde snel een hand over zijn lippen.

“Alsjeblieft, niet roepen”, fluisterde ik. “Ik ben hier om je te helpen. Ik doe je geen kwaad.”

Freek keek me met grote, bange ogen aan en probeerde mijn hand weg te krijgen met een paar stevige rukken van zijn hoofd.

“Ga je stil zijn?” vroeg ik fluisterend.

Ik haalde traag mijn hand weg, maar ik was klaar om hem meteen weer **de mond te snoeren** als het nodig was. Ik liet me naast hem op het bed zakken.

“Mijn moeder heeft gisteren een fout gemaakt”, zei ik. “Het was nooit de bedoeling dat die staart bleef zitten. Ik kom hem weghalen.”

Freek slikte hoorbaar en kroop verder bij me vandaan.

“Een operatie helpt niet”, ging ik verder. “De staart groeit meteen weer terug. Alleen mijn moeder of ik kunnen je helpen.”

Hij fluisterde iets dat ik niet kon verstaan en bleef me intussen angstig aankijken.

“Vertrouw je me?” vroeg ik.

“Ik weet het niet”, piepte Freek. “Moet ik je vertrouwen?”

Ik knikte vastbesloten.

“Je kunt niet anders”, zei ik. “Ik ben je laatste redding. Doe maar gewoon wat ik je vraag en alles komt goed.”

iemand de mond snoeren

ervoor zorgen dat iemand niets meer kan zeggen

b Kleur in de tekst de zin die zegt:

waarom Freek niet kan worden geopereerd aan zijn staart.

c Onderstreep in de tekst de oorzaak van de gemarkeerde zin.

d Wat zou Freek doen? Noteer het in één zin.

3 a Lees het derde deel van het verhaal.

Ik had geen flauw idee waar ik de moed vandaan haalde om Freek zo te commanderen, maar het leek te werken. Hij ontspande zich en er verscheen een vage glimlach op zijn gezicht.

"Je hebt mijn kettinkje om", zei hij.

5 *Ik legde mijn hand op het hartje en voelde mijn wangen rood kleuren.*

"Ja, natuurlijk", zei ik. "Ik vind het erg mooi."

Even wisten we geen van beiden wat te zeggen. Op de gang klonken voetstappen die bleven stilstaan voor de deur, maar gelukkig meteen weer verder gingen.

10 "We moeten snel zijn", fluisterde ik. "Straks komt de verpleegster binnen en kan ik niets meer doen. Vooruit, draai je om."

Meer lezen?

*Mijn moeder is een heks,
Mathilda Masters, Talentbib 6*

b Was je voorspelling bij oefening 2d juist? Kruis aan.

- Ja, helemaal juist.
- Ja, grotendeels juist.
- Nee, onjuist.

c Lees de schuingedrukte zin. Kruis aan waarom Eva's wangen rood kleuren.

- Omdat het heel warm is in de ziekenhuiskamer.
- Omdat ze heel boos wordt op Freek.
- Omdat ze verliefd is op Freek.
- Omdat ze zich schaamt voor haar moeders toverkunsten.

4 Herlees de drie tekstdelen. Nummer de gebeurtenissen in chronologische volgorde.

- Eva gaat het ziekenhuis binnen.
- Eva maakt Freek wakker.
- Eva stelt Freek gerust.
- Eva zoekt uit waar Freek ligt.